

De Leie van Astene naar Gent

5 september 2010

Zondag 5 september. Het is de tweede dag van een tweedaags kano- en kajakweekend in Gent. Zaterdag 4 september was er een nachtelijke fakkeltocht op de grachten van Gent met 130 deelnemers. Vandaag zijn er twee tochten. Gent – Deinze – Gent (55 km) grotendeels over kanalen en er is nog een korte tocht van Deinze naar Gent (23 km). De belangstelling in SKK is laag. Later zal blijken dat dit ook zo is in de andere Vlaamse clubs. Maar de nieuwsgierigheid van twee toervaarders is niet te temperen. Voor Robby en Louis wordt het hun eerste kennismaking met de gouden rivier. En de Leie kan het waarderen. Ze is mild. Ze belooft ons met prachtig nazomertje.

Afspraak om 10 uur aan het sas van Astene. Onze eerste vraag is, gaat die tocht vandaag wel door? Hier is niemand. Na een geruststellend telefoontje komt er een klein beetje leven aan de kade. Het is geen drukte van belang. Er zullen slechts 10 kajakkers naar Gent varen (en nog twee die zonder inschrijving vertrekken). Wij zullen elkaar niet voor de voeten varen. Gekko, dat is het letterwoord voor Gentse Kano en Kajak Organisatie, organiseert een pendel. Wij laden de boten af en brengen onze auto's naar Gent onder leiding van een aimabele gids. Serge, die het vorig jaar tien minuten kwaad had toen hij de stap zette van een actief beroepsleven naar een nog actiever leven, zal ons de rest van de dag onder zijn hoede nemen. Vorig jaar zocht Serge een actieve hobby? Hij kocht een kajak en was meteen verkocht aan toerwaarden. Dit jaar op zijn eentje meer dan 200 km over de Loire. Meer van dat, is zijn conclusie. Aan de watersportbaan stond een chauffeur klaar om ons terug naar de start te rijden. Pure luxe.

Wij vetrekken vanaf het ponton van de Deinse Kajakclub. Droge voeten, pure luxe. Vanaf Deinze tot waar de Leie Gent binnenstroomt, noemt de rivier de schilderachtige 'oude' Leie. Het is het meest oorspronkelijke stuk van de Leie. Ik herken flarden van de schilderijen van Emile Claus. Een kronkelende rivier met glooiende oevers en koeien. Een aalscholver die ons enkele honderden meter gezelschap houdt, meerkoeten en wat discretere waterhoenen in het lis. Bomen en weiden. Een weidse verlaten landschap. Toeristisch geef ik de Leie drie sterren. Het vaarwater is rustig, maar het blijft zo niet. Wij worden ingehaald door een luxe motorjacht. Wij kruisen een nog luxueuzer motorjacht. Wij worden voorbij gevaren door een zodiac. Een zodiac op snelheid kruist ons. Soms komt er een heel treintje bootjes voorbij. Het wordt nog drukker. Naarmate wij Gent naderen varen wij tussen de pleziervaart. Het rustige vaarwater is weg. Maar ook dat heeft zijn charmes. Het wordt een goede oefening in surfen. Sommige hekgolven stuwten ons tientallen meter verder. Maar wanneer twee snelle boten elkaar ter hoogte van onze bootjes kruisen is er geen lijn meer in te trekken. Golven botsen op elkaar. De Leie lijkt op een shaker. De gevolgen van de economische luxe.

Serge gidst ons voorbij Deurle, Bachten Maria Leerne, Baarle, Sint-Martens Latem, Afsnee en loodst ons naar het clubhuis op de watersportbaan. Gekko had dezelfde planning als SKK. Zaterdag 4 september was er ook een werkdag en dat leverde een prachtig nieuw ponton op. Weer luxe bij het uitstappen.

Louis